

Antidogma - Amerika háborús kultúrája

2012 július 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Amint azt kevesebb mint kétszázötven éves történelme eklatánsan bizonyítja, az Egyesült Államok létezésének legfőbb oka a többi civilizáció (köztük Európa) ellen viselt szüntelen háborúk sorozata, amelyben az őshonos indiánok kiirtásától Hirosimán át az irakiak és afgánok legutóbbi megtizedeléséig gyakorlatilag folyamatoság tapasztalható.

A második világháború óta egészen napjainkig az USA permanens háborúban áll a világ maradékával. Ezen a dichotómián („mi, a kiválasztottak és a világ maradéka”) alapul a jenki messianizmus és a talmudista judaizmus politikai változataként megnyilvánuló cionizmus fúziója.

Hiába is próbálták a valóságot feketére festeni Obamával, a tények makacs dolgok, ezért az USA eme alapító és szervező aspektusával kapcsolatos minden humanista magyarázat csupán szemfényvesztés. Éppen ez volt az „Obama-művelet” egyik célja. Caracasban, Teheránban, Moszkvában, Pekingben vagy Phenjanban azonban vannak még, akik nem hagyták magukat lóvá tenni. A világ maradékának szerencséjére.

Thomas Rabino francia történész az amerikai „háborús kultúrát” és az Egyesült Államok egyre fokozódó militarizálódását boncolgatja nemrég megjelent több mint 500 oldalas alapművében (*De la guerre en Amérique. Essai sur la culture de guerre*, Perrin, Párizs 2011).

Történelmi léptékkal mérve igencsak kérészélet? létezése alatt Európa tengerentúli „zabigyereke” mintegy hatvan katonai beavatkozást hajtott végre különböző hadszíntereken, vagyis átlagosan minden negyedik évben (!) háborúba bonyolódott. A világ vezető gazdasági és katonai hatalmává válva ez a tendencia csak fokozódott: Pearl Harbor megtámadása óta az USA huszonöt alkalommal vetette be fegyveres erejét külföldön, tehát (a titkos hadműveleteit nem számítva) 1941 és 2003 között átlag 30 havonta.

A statisztika szenzációján túl magától adódik a megállapítás, hogy a háború az ország történelmének integráns részét képezi. Volt egy boldog id?, amikor Auguste Comte nyomán azt hitték, hogy a katonai társadalmakat felváltják az ipari társadalmak, és hogy a modernitás egy napon az emberi történelem túlhaladott stádiumává változtatja a háborút. Az első és a második világháború ugyan véget vetett ennek az illúzióknak, de még mindig megmaradt az álom, hogy majd a demokrácia világméretű elhatalmasodása talán mégis elvezeti az emberiséget a

háborúnélküliséghez, és a II. Vilmostól, az orosz cártól, Hitlertől, Sztálintól, a japán militaristáktól, a brit és francia gyarmatbirodalomtól megszabadított világon végül örök béke fog uralkodni.

Az európaiak jelenlegi lelkiállapota eléggé közel van ehhez az ideálhoz, miközben katonai hatalmuk a költségvetési megszorítások ritmusára hanyatlik. Annyira hisznek a békében, hogy nem akarják észrevenni, hogy nagy szövetségesük és patrónusuk, demokratikus ideáljuk, Amerika, egészen más irányba tart, végső és halálos csapást mérve az Auguste Comte által megálmodott sémára.

Könyvében Thomas Rabino végre hajlandó szembe nézni a valósággal, és nem elégszik meg a szokásos sztereotípiával, amely az USA nemzetközi fellépését a Közel-Keleten és máshol az energiahordozók fölötti ellenkezésért folytatott birodalmi harccal magyarázza. Amerika valósága ugyanis az, hogy mindig háborúban áll, amint azt óriási hadereje, gigantikus katonai költségvetése, az egész Földet behálózó támaszpontjai és szüntelen intervenciói tanúsítják.

Az amerikai háborús kultúra napjainkban tapasztalható virulenciájával kapcsolatban a francia szerző figyelmét szinte semmi sem kerüli el: a nagyvállalatok és a hadsereg kölcsönösen gyümölcsöző szimbiózisa, a háborús veteránok kongresszusi felülreprezentáltsága, a nemzeti lobogó helye az iskolában és máshol, a gyerekjátékok és videojátékok szerepe az ifjúság militarista szellemű nevelésében, a katonai-szórakoztatóipari komplexum (az Eisenhower elnök által mandátuma végén leleplezett katonai-ipari komplexum kulturális segéderejének) megzabolázhatatlan aktivitása, az amerikai hadsereg közreműködése a háborús filmek kivitelezésében, a kínzás elfogadtatása a tévésorozatokban, a katonai kommunikáció szándékosan barbár szóhasználata stb.

Paradoxon, de Amerika szüntelenül békét teremt – a fegyverek erejével, és lakosságának követnie, támogatnia, együttműködni kell ebben. Ezt szolgálja a közvélemény félelem általi manipulálása. Háborús gyakorlatában elfordulhatnak ugyan ideiglenes visszaesések (Vietnam, Irak), de egy emelkedő alaptendencia áthágja ezeket a konjunkturális ingadozásokat.

Ezt bizonyítja a háborús kultúra féktelen elburjánzása Amerikában. Egy tágabb értelemben vett kultúraként a háborúból táplálkozik, és fordítva: elárasztja a társadalom egészét és ránehezedik működésére. Rajta keresztül elfogadhatóvá válik a háború korábban elvetett eszméje. Noha mindenhol jelenlévő, békeidőben ciklikusan visszahúzódik, diszkrétebbé válik, miközben táplálja a kritizálhatatlan nemzeti történelem apológiáját, egy végrehajtandó civilizációs küldetés létezésének meggyőződését, a radikális nacionalizmust és egy erős hadsereg kultuszát. Bevészdve az időbe, felkészíti az új nemzedékeket a következő konfliktusokra.

A hivatalos szervek által reaktiválva és a népi érzelmekkel párosítva közreműködői változatosságának köszönheti erejét. Ez utóbbiak a totális és modern háborúk eljövételével széles spektrumú kifejezési terepet találtak maguknak: demonstratív patriotizmust, az elnök személye iránti feltétlen hűséget, a hadsereg megingathatatlan támogatását. Amint egy új háború közeledik, a kormányzat és a média együttese a közvéleményt olyan ingereknek veti alá, amelyek ismét fehérre izzítják ezt a háborús kultúrát. A mindennapos háborús pszichózissal idomított közvélemény többsége végül azonosul a végrehajtó hatalom szándékaival és a rendkívüli (háborús) helyzet követelményeire tekintettel az egyéni szabadságjogokat korlátozó legszélsőségesebb intézkedésekre is áldását adja.

Kultúrája jellegénél fogva Amerika immáron egy militarista konglomerátum, amely a háború által és a háborúért él.

Gazdag István - demokrata.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
